

עת"א 56170/12/13 - יוסף כהן נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13-12-56170 כהן(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר ואח'
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת ק. רג'יניאנו
העוטר יוסף כהן
נגד שירות בתי הסוהר
המשיב

החלטה

הוותר, אסיר אזרחי מאז 3.7.13 בשל סירובו למתן גט לאשתו.

הוגדר כאסיר סג"ב ביום 13.12.8.

בקשותו של העוטר לחייב האסירים להסיר הגדרתו כאסיר סג"ב נדחתה ומכאן העתירה שבפני.

1. העוטר טוען באמצעות ב"כ כי הגדרתו כאסיר סג"ב הינה בלתי סבירה ובלתי מידיתית, שרירותית ובלתי אחראית והוא מבקש התערבותו של בית המשפט.

בנימוקי העתירה נטען כי החלטת הרשות אין לה על מה שתסמן והוא באה בתגובה לעתירה שהגיש העוטר בעניין תנאי כליאתו והענקת אוכל בהקשר לד"צ (עת"א 13-12-15327 שנדונה ביום 13.12.11).

לטענת ב"כ העוטר, דוח הפעולה מיום 2.7.13 שבಗינו הוגדר העוטר כסג"ב, הגיע לשב"ס מיד עם מעצרו (3.7.13), למדנו שהוא היה בידי המשיב והגדרתו של העוטר כאסיר סג"ב, בסמוך להגשת העתירה אינה מקרים.

2. המשיב מתנגד לקבלה העתירה.

כעולה מכתב התשובה ב-9.1.14 התכוונה ועדת סג"ב בעניינו של העוטר ולאור הערכת גורמי המודיעין הוחלט על המשך הגדרתו כאסיר סג"ב.

עוד נטען כי בעניינו של העוטר, נחיצות הגדרתו כאסיר סג"ב, היא בעלת חשיבות בשל ריבוי היציאות של העוטר בלוויי בית הדין הרבני בחיפה. לשיטתו של המשיב, הגדרתו של העוטר כאסיר סג"ב אינה משפיעה על תנאי מעצרו בתחום כותלי הכלא ועיקר המגבילות הן בעת הוצאתו מהאגף ומוחוץ לכותלי הכלא.

עמוד 1

3. בדיעו בפני חזרו ב"כ הצדדים על עיקר הטיעונים. ב"כ המשיב הציגה לעינוי דו"ח חוות דעת, שلطעננה תומך בהגדרתו כאסיר סג"ב ותכיפות הזימונים שלה עותר לבית הדין הרבני.

4. לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ונתתי דעתם למסמכים שהוצע לעוני, הגיעו למסקנה כי יש לקבל את העתירה.

סעיף 3(ב) לפkn"צ 04.09.00 קובע שאסיר יוגדר כבעל סיכון גבוה לבריחה (סג"ב) אם "עоро, התנהגותו, מצבו הנפשי, מידע אודוטוי, מצביעים על קיום רמת סיכון גבוהה לבריחתו ממשמות חוקית".

אקדמיים ואומר, כי חוות הדעת שהוצגה לעוני אינה יכולה להחליף מקום מקומו של מידע המוצגים כלשונם לעוני של בית המשפט.

על פי חוות הדעת מדובר ב"מצוי מידע שנעשה בתיקו...". כותב חוות הדעת ציין "מן האמור מעלה חשד כי הנ"ל...". גם האינפורמציה לגבי נסיבות מעצרו של העותר, שתוכנה היה ידוע למשיב ביום מעצרו של העותר, אינו יכול לבסס הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב.

על פי התרשומות וממעט החומר שהוצע לעוני, הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב מושפעת מהلحץ שמופעל על המשיב מריבו היזמוני של העותר בבית הדין הרבני בחיפה. גם בכך אין לבסס הגדרתו של העותר כאסיר סג"ב שהרי זה אחד מתפקידיו של המשיב. לשון הפקודה ברורה, יש צורך בקיום רמת סיכון גבוהה לבריחתו של העותר ממשמות חוקית ולא די בחשד, כעולה מלשון חוות הדעת.

5. סיכומו של דבר, העתירה מתקבלת ואני מורה על הסרת הגדרתו של העותר כ"אסיר סג"ב.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ד, 17 פברואר 2014, בהעדך
הצדדים.